

Räihän sukuseura 1985–2025

16.3.2025

Päivitetty 18.3.2025

© **Räihän sukuseura**

Miten kaikki alkoi

Lauantaina 16. maaliskuuta 1985 sää etelä-Karjalan Joutsenossa oli leuto, lämpötila hieman plussan puolella. Uutispäivä ei tarjonnut järjestyttäviä uutisia.

Karjalaisten kerran viikossa ilmestyvä ”heimolehti” *Karjala* kuitenkin raportoi (vasta) huhtikuussa näin Eero Hatakan kirjoittamassa jutussa.

Räihän sukua koolla Joutsenossa

16.3. oli noin 100 Räihän suvun jäsentä koolla Joutsenon kansanopistolla etsimässä mahdollisia yhteisiä juuria. Kaukaisimmat olivat tulleet Kankaanpäästä ja Seinäjoelta asti. Pohjois-Pohjanmaalta oli saatu Marjatta Räihältä tervehdys, jossa hän kutsui seuraavaa sukukokousta Kalajokilaaksoon ja Keski-Suomen Räihiltä saadusta viestistä lyhyt lainaus: ”Kiitos kutsusta suunniteltuun sukukokoukseen. Hieno ajatus! Olen itsekin monesti ajatellut, kuinka olisi mukava tietää enemmän suvun historiasta. Jatkossa olen kiinnostunut saamaan informaatiota. Itse kuulun sukuhaaraan, joka on kotoisin Lapinlahdelta.” Näin Anni Tommola Virroilta varmaan lausui julki sen, mikä meidät näin yllättävän monilukuisena joukkona oli tuonut koolle ensi kokoontumiseen.

Juhlalounaan jälkeen kokoonnuttiin opiston luentosaliin, jossa Eero Hatakka lausui osanottajat tervetulleiksi samalla lyhyesti esitellen Räihän suvusta tähän mennessä saatua tietoa, jota täydensi alueittain suoritettu esittely. Kirvusta lähtöisin olevia oli noin 40, Viipurin pitäjältä, josta Nuijamaa ja Vahviala on erotettu itsenäisiksi tämän vuosisadan alussa, 30 ja Ylä-Savon Räihä 9 ja saman verran Etelä-Karjalasta.

Kahvitauolla ja lounaalla oli mahdollisuus ryhtymään omaan sukuhaaran puitteissa ja haastella kuulumiset, mutta myös löytää uusia sukulaisia, mikä oli kokoontumisen eräs päätarkoitus.

Innokas keskustelu jatkui luentosalissa, kun Erkki Räihän puhetta johtaessa pohdittiin jatkotoimenpiteitä suvun yhteydenpidolle. Yllättävän voimakkaasti sai tukea, että kokous katsottaisiin Räihän suvun sukuseuran perustavaksi kokoukseksi, vaikkakin rekisteröimättömänä se paremmin voisi huolehtia suvun kesellä olevan perinteen tallentamisesta päämääränä Räihä-suvun kirjan julkaiseminen. Toiminnasta kokoontumisten välillä vastaisi toimikunta, johon valittaisiin yhdyshenkilöt myös niiltä Räihien asuma-alueilta, jotka eivät nyt olleet edustettuina.

Erkki Räihä kertomassa Nuijamaan Räihistä Joutsenon kokouksessa.

Ylä-Savon yhdysmieheksi valittiin opinto-ohj. Marjatta Räihä Enonkoskelta, Helsinki-Uusimaa pankinjoht. Seppo Myllymäki Vantaalta, Etelä-Karjala Erkki Räihä Nuijamaalta kokoonkutsujana, sekä siirtokarjalaisten yhdyshenkilöinä: taloudenhoit. Taimi Räihä Mäntsälästä, rakennusmestari Ilmari Jäske Lappeenrannasta ja kirjanpit. Tellervo Hatakka-Ristseppä Joutsenosta. Esitettyjen toivomusten mukaisesti pyritään ensi kesänä pitämään alueittain kokoontumisia, joissa kaavaillaan sekä historian keräämistä että toiminnan jatkoa. Erityisesti korostettiin, että toiminnan edellytyksenä on, että jokainen kohdallaan tekee parhaansa yhteisen asian edistämiseksi.

*Nuijamaan nuoria
Joutsenon
kokouksessa
vuonna 1985.*

Tuota Joutsenon kokousta voi pitää sukuseuran lähtölaukauksena, mutta jo sitä ennen oli tapahtunut paljon. Eero Hatakka oli eläköidyttyään saanut sukututkimuskärpäsen pureman ja ryhtynyt selvittämään sekä isänsä (Juho Hatakka) että äitinsä (Aino Hatakka, o.s. Räihä) sukujen vaiheita. Hän oli molemmissa päässyt jo 4–5 polvea taaksepäin ennen Joutsenon kokousta. Eeron muistiinpanoista käy ilmi, että hän oli myös käynyt sukututkimuskurssin.

Eero Hatakka oli ammatiltaan rovasti. Miten hän oli saanut yhteyden noin suureen joukkoon Räihien sukua, sitä eivät jälkeenjääneet paperit kerro.

Joutsenossa sovittiin vapaaehtoisesta tukirahasta, 20 markkaa jäseneltä ja 40 markkaa ruokakunnalta. Rahankeräys lähti hyvin käyntiin: huhtikuun alussa tilin saldo oli jo 1300 markkaa.

Joutsenossa pohdittiin myös sitä edelleen avoinna olevaa kysymystä, mistä nimi Räihä on peräisin. Jo silloin ehdotettiin saksalaista hansakauppiasta nimen lähteeksi. Toinen ehdotus oli kaksi merimiestä, jotka tulivat Uudenkaupungin saaristosta.

Sukukokoukset ja sukutapaamiset

Alueittaisia kokoontumisia käynnistettiin, kuten Joutsenossa oli suunniteltu. Räihän sukuseuran tiedotuskirje 1/85 kertoo kolmesta tulevasta tapaamisesta:

- Kirvun Räihille 23.6.1985 Mäntsälässä
- Pohjois-Savon ja Keski-Suomen Räihille 20.7.1985 Maaningan Ahkiolahdessa
- Etelä-Karjalan Räihille 7.9.1985 Ruokolahdella

Joutsenossa valittu toimikunta kokoontui tammikuussa 1986 Lappeenrannassa. Siellä sovittiin, että vuonna 1986 pidettäisiin kaksi kokousta: 5.7.1986 Kalajoella ja 4.10.1986 Lahden Mukkulassa. Jälkimmäisen näistä oli tarkoitus olla varsinainen kokous, jossa päätettäisiin rekisteröinnistä ja säännöistä.

Pohjois-Savon ja Keski-Suomen Rähät tutustumassa Känninniemen Rähälään kesällä 1985.

Rähälässä Marjatta Rähä, sukuseuran perustaja Eero Hatakka ja Lahja Rähä, seuran pitkäaikaisen puheenjohtajan Saira Rähän äiti.

Syyskuussa 1985 Etelä-Karjalan Rähien tapaaminen Ruokolahdella.

Kalajoen kokouksen osanottajia heinäkuussa 1986.

Lahden kokouksessa lokakuussa 1986 osanottajia oli 99, joista 76 Kirvusta, 13 Nuijamaalta, 4 Ylä-Savosta ja 6 muualta. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Seppo Myllymäki ja pöytäkirjanpitäjäksi Tellervo Hatakka-Ristseppä, Eero Hatakan sisko.

Lahden kokouksen satapäinen osanottajajoukko lokakuussa 1986.

Yhdistyksen rekisteröinnistä keskusteltiin. Sen puolesta käytettiin lukuisia puheenvuoroja, mutta myös joitakin vastustavia kannanottoja. Kokous kuitenkin lopulta päätti yksimielisesti rekisteröidä sukuseuran. Sääntöehdotus käytiin läpi kohta kohdalta ja hyväksyttiin. Sääntöjä ei ole sen jälkeen olennaisesti muutettu, lähinnä sanamuotoja on modernisoitu. Suurin ero on, että alkuperäisissä säännöissä yhdistyksellä tuli olla puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, sihteeri, taloudenhoitaja ja 6–8 muuta jäsentä. Hallituksen koko oli siis 10–12 henkilöä, kun se nykysäännöissä on 7–11 henkilöä. Useita vuosia on jo menty seitsenjäsenisellä hallituksella. Säännöt löytyvät seuran verkkosivulta osoitteessa www.raihat.fi.

Ilmoitus yhdistysrekisteriin jätettiin pian Lahden kokouksen jälkeen 24.11.1986. Oikeusministeriö hyväksyi Rähän sukuseura ry:n yhdistysrekisteriin 29.9.1987.

Seuran kokouksissa on pöytä koreana. Tässä lokakuun 1987 kokouksessa Joutsenossa tarjolla ”jo perinteeksi muodostuneita” sukupipareita.

Seuran käynnistysvaiheessa suunniteltiin jatkaa toimintaa asuinmaakunnan tasolla sukuseuran ollessa katto-organisaatio. Tämä ei kuitenkaan ole toteutunut, vaan seura on ottanut suojiinsa kaikki Rähien sukuhaarat ja asuinpaikkakunnat.

Sääntömääräinen suukokous pidetään kolmen vuoden välein. Joka vuosi on kuitenkin pyritty järjestämään sukutapaaminen sukulaisten tapaamiseksi ja uusien tuttavuuksien solmimiseksi. Alkuvuosina tapaamisten osanottajat löysivätkin niissä uusia sukulaisiaan lähes säännöllisesti. Nytemmin suvun haarat alkavat olla jo niin hyvin selvitettyjä, että yllätyksiä tulee vastaan harvemmin.

Virallisten asioiden lisäksi tapaamisissa oli myös muuta ohjelmaa. Esimerkiksi Joutsenossa vuonna 1987 järjestettiin arpajaiset, joissa voitoina oli kirja, maljakko, tyhjä (!) konjakkilasi sekä pääpalkintona täytekakku. Onnettarena toimi kokouksen nuorin osanottaja Päivi Pelli, joka kokousmuistion mukaan sai kolme ensimmäistä palkintoa menemään yhteen ja samaan pöytään sekä nosti pääpalkinnon itselleen.

Vuonna 1989 Lahdessa esiintyi Arvo Kettusen johtama karjalainen lauluryhmä. Myös seuran jäsenen yksinlaulesityksiä kuultiin.

Tässä luettelo suukokouksista ja sukutapaamisista. Vuosi 2007 oli poikkeus, silloin hallitus ja budjetti hyväksyttiin vain vuodeksi, mutta vuonna 2008 vastaavasti päätettiin kahden vuoden asioista, joten 2010 voitiin palata taas kolmivuotisrytmiin.

Vuosi	Sukukokous	Sukutapaaminen
1985	16.3. Joutsenon kansanopisto	23.6. Mäntsälä (Kirvun Räihät) 20.7. Maaningan Ahkiolahti (Pohjois-Savon ja Keski-Suomen Räihät) 7.9. Ruokolahti (Etelä-Karjalan Räihät)
1986	4.10. Lahden Mukkula	5.7. Kalajoki, Rantakalla-hotelli
1987		19.7. Rautavaaran Metsäkartano (Niemismäen Räihät) 3.10. Joutseno Pulpin seurakuntatalo
1988		28.8. Nuijamaan Räihänkylä 11.12. Lappeenranta
1989	23.9. Lahti ravintola Fellmann	?2. Lahti, karjalaiset sukuseurat, isäntänä Räihän sukuseura
1990		18.8. risteily Viipuriin 13.10. Lahden varuskunnan Upseerikerho
1991		? Hotelli Joutsenranta 22.9. Mäntsälän kirkkopyhä
1992	2.5. Lahti ravintola Fellmann	
1993		19.6. Kuopio, Karjalaiset kesäjuhlat
1995	13.5. Joutsenon opisto	
1996		23.6. Kirvu-juhla Kirvun kirkonmäellä
1997		31.3. Orimattila, Räihät ja Hatakat yhteisessä juhlassa
1998	16.5. Lahti Fellmanni-instituutti	
1999		16.7. Helsinki, Kansallisarkiston kahvio, Kirvun seudun sukututkijapiiri 4.9. Mäntsälä, Kirvun pitäjämuseo, Kirvun sukututkijat
2000		15.1. Tampereen sukututkimuspäivät, Kirvun sukututkijat
2001	19.5. Kuopion keskustahotelli	
2002		28.7. Yli-Ii, Jakun koulu, Jakkukylän Räihät (180 osallistujaa!) 8.-9.9. Virrat, Lomakylä Marttinen, Antti-Jussi Räihän sukuhaaran tapaaminen
2004	29.9. Lahti, Alex Park Hotel	
2007	18.8. Lahti, Alex Park Hotel	
2008	23.8. Jyväskylä, Hotelli Cumulus	
2009		18.7. Maaningan Viannankoski
2010	31.7. Oulu, Hotelli Eden	
2011		?11. Mikkeli, Maakunta-arkisto
2013	3.8. Lappeenranta, Hotelli Lappee	
2014		2.8. Jämsän Kr. Kansanopisto
2015		13.6. Siilinjärvi, Vuorela, Kylpylähotelli Kunnonpaikka
2016	21.5. Vuorela, Kunnonpaikka	
2017		26.8. Oulu, Hotelli Eden
2018		1.9. Oulu, Hotelli Radisson
2019	25.8. Tampere, Hotelli Scandic City	
2022	6.8. Tampere, Hotelli Scandic City	
2023		29.7. Lappeenranta, Hotelli Lähde 19.8. Ii, Jakkukylän Räihät (150 osallistujaa)
2024		17.8. Mikkeli, Kenkävero
2025	14.6. Helsinki, Karjala-talo	

Kokousten ja tapaamisten osanottajamäärä on vaihdellut paljon. Vuonna 1987 osallistujia oli 56 – lukema, joka tänä päivänä saisi iloisen hymyn järjestäjien kasvoille. Järjestäjiä ymmärrettävästi harmitti, jos valmisteluihin uhratut ponnistukset eivät tavoittaneet tavoiteltua joukkoa. Joutsenossa 1987 pidettiin myös hallituksen kokous, jossa kirjattiin, että kokoustapahtuma oli ollut hyvä ja lämmin ja että tuttujen tapaaminen oli mielekästä, vaikka kokouksen haittapuoleksi todettiin kauniin puintisään vieneen suuren osan maanviljelijäjäsenistä pelloille, ja että jo toukokuussa lähetetyn kokouskutsun olivat jotkut jäsenet tyystin unohtaneet. Toki osallistujamäärässä olikin laskua verrattuna perustamiskokouksen satapäiseen joukkoon.

Vuonna 1988 Nuijamaalla oli taas satakunta osallistujaa, mutta 1993 Kuopiossa lounaalla vain 23, itse sukutapaamisessa kolmisenkymmentä. 10-vuotisjuhlakokous Joutsenossa vuonna 1995 keräsi jälleen hyvän osallistujajoukon, noin 60 sukuseuralaista.

Vuoden 2008 sukukokouksessa osallistujia oli kolmisenkymmentä. Erityisesti ilahdutti nuorten kasvanut määrä. Kokouksessa keskusteltiin jo vakavasti siitä, kannattaako seuran toimintaa jatkaa, kun osanotto oli vähentynyt. Yksimielisesti päätettiin jatkaa. Varmasti oikea päätös, sillä vuonna 2010 Oulussa osallistujia oli taas jo lähes 40.

Risteily Viipuriin

Kevään 1990 *Sukuviestissä* mainostettiin 18.8. tapahtuvaa päivän risteilyä Viipuriin Suur-Saimaa-aluksella. Risteilyyn osallistui 32 henkeä. Siitä kertoi Kalle Räihän artikkeli *Karjala*-lehdessä syyskuussa 1990.

Räihät Viipurissa

Räihän *Sukuviesti* numerossaan 1/90 ilmoitti 18.8.1990 tehtävästä Viipurin matkasta. Niinpä sitten varattiin paikat ryhmämatkalle ja lähdettiin mukaan.

Laivan irtaannuttua laiturista lausui sukuseuran puheenjohtaja Eila Räihä lähtijät tervetulleeksi matkalle. Matkan valmistelija Erkki Räihä esitteli kesämökkiään, mikä oli Nuijamaan järven rannalla aivan valtakunnan rajan tuntumassa ja mihin ei saa kulkeakaan muuten kuin erikoisluvalla. Vielä hän esitteli paikkoja kanavan varrelta, kunnes saavuttiin Pällin sululle. Matkalla oli mukana viisi Anttooni Räihän jälkeläistä ja siitä kanavalta oli matkaa heidän kotitalolleen noin kaksi kilometriä. Mitähän mahtoivat ajatellakaan, kun niin kovasti katselivat kotinsa suuntaan.

Sitten tultiin Rättijärvelle, mikä oli yli 7 kilometriä pitkä, mutta hyvin kapea järvi. Paikoin se ei ollut paljonkaan leveämpi kuin itse kanava. Rannoilla ei näkynyt minkäänlaisia elon merkkejä, ei asumuksia eikä edes onkijoita. Eila Räihä kauppaili arpoja sukuseuran hyväksi. Voittona oli Viipurin matka ja sen sai Teuvo Nummela.

Juustilan sulun ja Viipurin välillä näkyi rannoilla joitakin onkimiehiä. Veneitä ei niilläkään rannoilla näkynyt, joten lienee onkiminen heillä eniten käytetty kalastuksen muoto.

Laivan kiinnittyä Viipurissa laiturin ja ryhmän jäsenten päästyä maihin he lauloivat Karjalaisten laulun.

Saimaan kanavan maisemista nauttimassa Ritva Nummela, Kalle Rähä, Kaarlo Kirsi ja Ester Rähä kumppaneineen

Kaupunkierroksella paikallinen opas esitteli vain keskustaa. Nyt ei Viipurin linnaa esitelty ollenkaan sisältä, kuten on tehty aikaisemmin. Aikaa olisi ollut, mutta lieneeköhän sekin korjauksen tarpeessa. Opas esitteli Alvar Aallon suunnittelemaa kirjastoa siitä ohi ajaessamme ja totesi sen olevan korjauksen tarpeessa. Ennen niin vilkkaat paikat, kuten Kauppatori ja Punaisenlähteentori olivat tyhjiä.

Kotimatalla oli keskustelujen aiheena kaupungista saatu vaikutelma. Yleinen mielipide oli, että Suomessa on sentään hyvä asua.

Jäsenmäärä ja talous

Rahastonhoitajan kirjeessä kerrottiin vuonna 1986 seuran taloudellisesta tilanteesta. Helmikuussa 1986 jäsenmaksuja oli kertynyt 149 jäseneltä yli 5.000 markkaa, ja kun menoja oli ollut vajaa 2.000 markkaa, tilin saldo oli 3.305,25 markkaa. Vuoden 2025 rahassa tuo vastaisi inflaation huomioiden yli 1.200 euroa.

Jäsenmäärä kasvoi huimaa vauhtia. Syksyn sukkokokoukseen mennessä jo 239 sukuseuralaista oli maksanut jäsenmaksun.

Jo vuonna 1987 Timo Hatakka ryhtyi tallentamaan Kirvun Rähien tietoja tietokoneelle. Apuna oli Sukutietotekniikka ry:n sukuohjelma. Timon laatiman kuvauksen mukaan ohjelman käyttö oli varsin työlästä ja hidasta. Alkuaskelia siis otettiin tietotekniikan hyödyntämisessä. Joutsenon tapaamisessa 1987 päätettiin perustaa ATK-toimikunta seuran avuksi. ATK-apulaisia nimettiin neljä ja sovittiin, että heidät kutsutaan mukaan hallituksen kokouksiin.

Sukuseuraan kuuluu jäsenmaksun maksavia jäseniä sekä kunniajäseniä. Jo Lahden sukkokokouksessa vahvistettiin kuitenkin säännöistä poikkeavat jäsenmaksut: 20 mk yksityiseltä, 40 mk ”ruokakuntajäseneltä”, vastaavasti ainajäseneltä 200 mk ja 400 mk. Säännöt eivät tunne ruokakuntajäseniä eivätkä ainajäseniä. Etenkin jälkimmäinen seikka on vuosien mittaan aiheuttanut harmistusta, kun on palattu sääntöjen mukaiseen käytäntöön ja luovuttu ainajäsenistä.

Vuonna 1987 seura oli vakavarainen. Vuoden ylijäämää kertyi yli 1.000 markkaa, ja seuran tilin saldo oli vuoden lopussa 7.500 markkaa.

Jäsenmaksut nousivat hiljalleen; vuonna 1989 vahvistettiin uudet taksat: 30 markkaa henkilöltä ja 60 markkaa ruokakunnalta. Ainaisjäsenyydet poistettiin ensimmäisen kerran, mutta myöhemmin ne taas ilmestyivät kummittelemaan.

Vuonna 1992 seuran rekisterissä oli jo 300 jäsenen nimet, mutta hallitus totesi kokouksessaan, että vain noin puolet heistä oli maksanut jäsenmaksunsa. Siksi todellisen jäsenmäärän kehittymistä on vaikea seurata; rekisteriä siivottiin väljään tahtiin. Seura oli hyvin vakavarainen: vuoden lopussa tilin saldo oli yli 12.000 markkaa. Vuonna 1994 jäsenmaksun maksajia oli 128 ja toiminta jo lievästi tappiollista. Sama trendi talouden osalta jatkui koko 1990-luvun.

Vuonna 1998 jäsenmaksu oli noussut 50 markkaan, ruokakunnalta 80 markkaan.

2000-luvun alussa jäsenmäärä oli jyrkästi laskeva. Vuonna 2006 oli alle 70 jäsentä maksanut jäsenmaksun. Tosin on mahdollista, että aiemmilta vuosilta on kertynyt ainaismaksuja ja siten jäsenmäärä on todennäköisesti ollut edelleen suurempi. Siihen lasku pitkälti pysähtyi. 2020-luvulla jäsenmäärä on vaihdellut väillä 60–70. Uusia jäseniä liittyy silloin tällöin, entisiä poistuu paljolti luonnollisen poistuman kautta. Ikätietoja ei jäsenistä ole kirjattu. Syksyllä 2024 maksavia jäseniä oli seurassa 63.

Tappiollisten vuosien jälkeen seuran tilillä oli vuonna 2010 hieman yli tuhat euroa. Sen jälkeen talous on hieman kohentunut, nykyisin tilillä on 2.000–3.000 euroa. Toiminta pyörii jäsenmaksujen tuotoilla, ei tuota juurikaan voittoa eikä tappiota.

Seuran hallitus

Yhdistysten, myös sukuseuran, toiminta riippuu paljon hallituksen aktiivisuudesta. Erityiskiitoksen ansaitsevat avainhenkilöt, etenkin seuran puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja. Hallitusten kokoonpanot ovat liitteenä, tässä puheenjohtajien ja varapuheenjohtajien luettelo.

Vuosi	Puheenjohtaja	Varapuheenjohtaja
1985	Erkki Räihä	
1986	Eila Räihä	Erkki Räihä
1988	Eila Räihä	Erkki Räihä
1992	Sirkka Väistö	Erkki Räihä
1995	Olavi Karjalainen	Valma Yli-Vakkuri
1998	Valma Yli-Vakkuri	Yrjö Welling
2001	Saila Räihä	Yrjö Welling
2004	Saila Räihä	Yrjö Welling
2007	Saila Räihä	Mikko Räihä
2008	Saila Räihä	Irma Tarvainen
2010	Saila Räihä	Irma Tarvainen
2013	Osmo Räihä	Saila Räihä
2016	Osmo Räihä	Saila Räihä
2019	Osmo Räihä	Ritva Nummela
2022	Kari-Jouko Räihä	Matti Räihä

Huomionosoitukset

Seura on muistanut ansioituneita jäseniään eri tavoin. Alkuvuosina hallituksella oli tapana valita hallituksen jättäneitä ja muita työmyyriä kunniajäseniksi. Ainakin seuraavat jäsenet valittiin.

Vuosi	Kunniajäsenet
?	Eero Hatakka
?	Veli Wakkola
?	Erkki Räihä
1989	Tellervo Hatakka-Ristseppä
1993	Maija-Liisa Häkkinen
1998	Sirkka Väistö
1998	Olavi Karjalainen
2001	Valma Yli-Vakkuri
2004	Kaija Naatti
2004	Eila Kaitanen
2007	Yrjö Welling
2007	Arvo Meski
2008	Airi Räihä

2010-luvulla huomionosoituksissa otettiin uusi käytäntö. Vuodesta 2014 alkaen valittiin vuoden Räihä lukuun ottamatta koronavuosista aiheutunutta taukoa. Vuoden Räihät vuosittain:

Vuosi	Vuoden Räihä
2014	Saila Räihä
2015	Esko Räihä
2016	Matti Räihä
2017	Tuomo Räihä
2018	Vilho Räihä
2019	Juhani ja Helvi Räihä
2020	–
2021	–
2022	Ritva Nummela
2023	Seppo Räihä
2024	Anna-Katri Räihä

Vuoden 2024 Vuoden Räihä ja palkintopokaali

Seuran uusittua logonsa sitä käytettiin mm. seuran viirissä. Viirin ovat saaneet ainakin Esko Räihä, Antti-Jussi Räihä, Matti Räihä, Mikko Räihä, Kaija Naatti, Irma Tarvainen ja Saila Räihä (kuvassa).

Kirvun Rähät, Juonon riehakkaat -kirja

Joutsenon sukutapaamisessa 1987 päätettiin, että jo lähes valmiiksi kootusta Kirvun Rähien aineistosta tehdään kirja. ”Tämä kirja olkoon tulevan, kenties kymmenosaisen kirjasarjan ensimmäinen osa” kirjattiin pöytäkirjaan. Kirja syntyi, mutta sarjan ainoaksi se on ainakin toistaiseksi jäänyt.

Vuonna 1987 hallitus kantoi huolta Kirvun Rähistä tehtävän kirjan kustannuksista. Se päätyi kannattamaan kirjan julkaisemista, kunhan kustannukset eivät rasita seuran taloutta, vaan rahoitus hankitaan muualta.

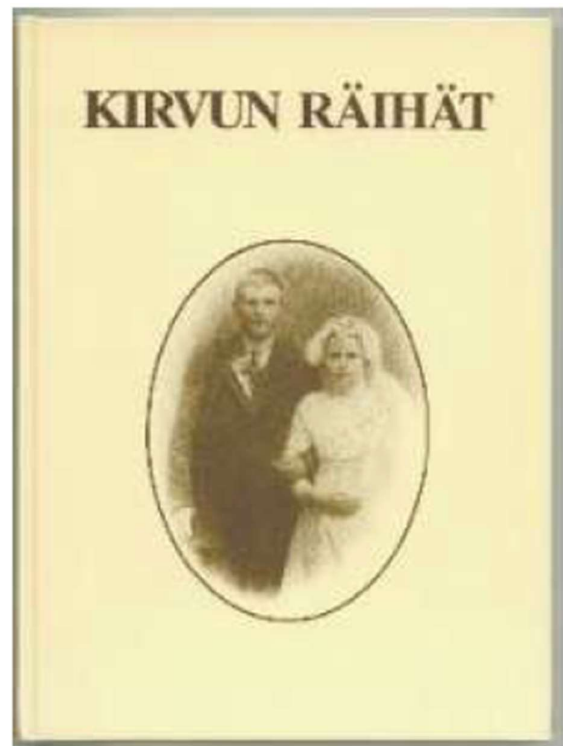
Vuoden aikana Kirvun sukuhaaran puuhamies Eero Hatakka tavoitteli vielä kirjein useita sukuun kuuluvia saadakseen sukutaulut mahdollisimman täydellisiksi julkaistavaa kirjaa varten. Tietoja kerättiin tarkoitukseen laadituilla keräyskorteilla, joilta niiden siirto tietokoneelle kävi sujuvasti.

Vuonna 1988 projektia eteenpäin ajanut Eero Hatakka oli pettynyt hallituksen päättämättömyyteen. Hän ryhtyi omatoimisesti edistämään kirjan julkaisemista. Eeron sisar Tellervo Hatakka-Ristseppä vastasi toimitustyöstä puheenjohtajana ja kokosi avukseen toimituskunnan. Puheenjohtaja Eila Rähä antoi Eeron ja Tellervon toimille kannatuksensa.

Jotta seura ei joutuisi vastaamaan kirjan kustannuksista, sille perustettiin oma tili, jolle kerättiin etukäteistilauksista maksuja. Yksi kirja maksoi sata markkaa, mutta muutama suurtilaajakin oli: sekä Kaarlo Karjalainen, Eero Hatakka, Tellervo Hatakka-Ristseppä että Irma Saarinen tilasivat kukin etukäteen peräti 100 kirjaa. Suurtilaajat saivat kirjan arvioituun omakustannushintaan 45 markkaa kappaleelta eli 4.500 markalla. Kymmenestä kirjasta veloitettiin 500 markkaa, viidestä kirjasta 300 markkaa. Elokuun loppuun mennessä tilaajia oli kertynyt 53 ja tilattuja kirjoja 616 kappaletta. Suuri tilausmäärä ei kuitenkaan täysin riittänyt painatuskustannuksiin, vaan osa oli katettava lainalla. Lopulta kirjan omakustannushinnaksikin muodostui yli 50 markkaa.

Kirjan osittaisia vedoksia oli nähtävillä elokuussa 1998 sukutapaamisessa Nuijamaalla. Hallitus päätti ottaa 25.000 markan lainavarauksen Kirvun Rähien sukukirjan julkaisemiseksi ja toimia kollektiivisesti lainan takaajana. Muut kuin ennakkotilatut kappaleet päätettiin varastoida puheenjohtajan kotiin Lahteen.

Hallitus kokoontui seuraavan kerran jo 1. lokakuuta. Eniten puhutti edelleen kirja-asia. Kirjassa oli vielä kuusi tyhjää sivua, joiden sisältö sovittiin jätettäväksi Eero Hatakan täydennettäväksi. Kirja oli saanut vapautuksen liikevaihtoverosta. Kirjan hinnaksi vahvistettiin kirjakaupassa 100 markkaa, mutta jäsenetuhinta oli 80 markkaa. Kirjan painamisesta oli sovittu Gummeruksen kanssa. Karjalan Liitolta päätettiin anoa avustusta painatuskuluihin. Kirjastoille päätettiin lähettää tarjouskirje kirjan hankkimisesta. Nykyisin kirja onkin saatavissa monista kirjastoista.

Lopulta marraskuun puolivälissä valmis kirja tuli painosta. Melkoinen ponnistus talkoovoimin! 626 ennakkotilausta oli lopulta maksettu. Painos oli 1090 kappaletta, josta loput jäivät sukuseuran haltuun myytäviksi. Muutama niistä löytyy edelleen sukuseuran varastosta. 171-sivuinen kovakantinen kirja sisältää 17 tarinaa kirvulaisilta ja kirvulaisista, todella paljon valokuvia, 418 sukutaulua ja Kirvun kartan, johon on merkitty alueen talot omistajineen. Kirjaan ei ole merkitty tekijää, mutta saatesanat lukijalle laati Eero Hatakka, joka myös käytännössä teki suurimman työn sisällön kokoamisessa. Julkaisija on virallisesti kuitenkin Rähän sukuseura.

Kirvun Rähät -kirjan julkistamistilaisuudessa Nuijamaalla 28.8.1988: vasemmalta lukien Erkki Rähä, Eero Hatakka, Eila Rähä, Seppo Myllymäki, Ilmari Jäske ja Tellervo Hatakka-Ristseppä.

Hieno saavutus aiheutti samalla valitettavan särön. Kirjatoimikunnan kokoukseen Lappeenrannassa 11.12.1988 Eero Hatakka oli lähettänyt vaatimuksen kirjan tekijänoikeudesta perustellen sitä sillä, että näin kirjalla säilyisi tekijänoikeudet vastaisuudessaakin. Tellervo Hatakka-Ristseppä selosti asiaa hallitukselle, esitti siitä oman näkemyksensä, jätti kirjallisen eronpyynnön sihteerin tehtävästä ja poistui kokouksesta. Draamaa!

Lopullisen kirjan julkistus tapahtui joulukuussa 1988 Lappeenrannassa.

Kirvun Rähien sukukirjan puinti leimasi edelleen alkuvuotta 1989. Sirkka Väistö oli ollut yhteydessä Kotimaisten kielten tutkimustoimistoon selvittääkseen kysymystä tekijänoikeudesta. Yksi kiikastava kysymys oli, voitiinko Eero Hatakan seuralta saamaa 90 kappaletta kirjasta pitää tekijänpalkkiona vai ei. Seura katsoi että voitiin, kirjatoimikunta ja sen mukana Eero katsoi että ei.

Hallituksen yli neljä tuntia kestäneessä kokouksessa helmikuussa 1989 puhuttavin asia oli Kirvun Rähät -kirjan ”lopullinen selvittely”, tekijänoikeudet ja lahjakappaleet. Eero Hatakka oli lähettänyt hallitukselle sopimusehdotuksen. Sen sisältö koski lähinnä painettujen ja jaettujen kirjojen omistusoikeutta. Tekijänoikeus jäi epäselvämmäksi, mutta epäsuorasti luonnos antoi ymmärtää, että tekijänoikeus kuuluu sukukirjan toimituskunnalle, ja sitä kautta keskeisesti Hatakan sisaruksille.

Kokouksessa keskusteltiin siitä, kuuluvatko tekijänoikeudet sukuseuralle vai toimituskunnalle. Varmaankin seuran historiassa ainutlaatuisesti asiasta jouduttiin äänestämään. Tasaista oli: neljä ääntä sukuseuran puolesta, kolme ääntä toimituskunnan puolesta, yksi tyhjä. Niinpä tekijänoikeuksien katsottiin kuuluvan sukuseuralle ja Eero Hatakan sopimusluonnos jäi allekirjoittamatta.

Eero Hatakalle päätettiin luovuttaa hänen hallussaan olevat 90 kirjaa palkkioksi kirjan tekemisestä. Lisäksi kulut päätettiin korvata toteutuneen mukaan.

Hallituksen jäsen Maija-Liisa Häkkinen pahoitti hänkin asian käsittelystä mielensä ja erosi hallituksesta.

Erimielisyydet saatiin lopulta onneksi sovituksi. Esimerkiksi vuoden 1992 sukkokokouksessa sihteerinä toimi taas Eero Hatakka.

Sukuviesti

Seuran käynnistysvaiheessa jäsenistöön pidettiin yhteyttä tiedotuslehtisillä, mutta jo varhain havaittiin tiedotustarve niin säännölliseksi, että seuralle päätettiin perustaa oma lehti. Lehden ensimmäinen numero ilmestyi vuonna 1988. Hallituksen puheenjohtaja kertasi menneitä tapahtumia, hallituksen jäsenet kertoivat sukututkimuksen ja seuratoiminnan alkamisesta omalta osaltaan, ja taloudenhoitaja raportoi rahatilanteesta. Myös seuran säännöt julkaistiin lehdessä. Ensimmäisiä perheutisiakin julkaistiin jo aloitusnumerossa.

Samantyyppistä materiaalia ovat sisältäneet myös myöhemmät lehdet. Tärkeää sisältöä ovat olleet usein perusteellisetkin kirjoitukset ja muistelot jäsenten ja muiden Räihien sukuhaaroihin kuuluvien kokemuksista ja elämästä. Valtakunnallisesti tunnettuja Räihän sukuun kuuluvia ovat olleet mm. hiihtäjäimestari Juho Räihä listä sekä suurliikemies Herman Renlund. Lehdessä on esitelty myös Irja Esteri Räihä, joka oli toiminut Helene Schjerfbeckin maalauksen mallina.

Vuonna 2000 julistettiin piirustuskilpailu nuorille Räihän-sukuisille. Aiheena olivat perhe, sukujuhlat ja muut tapahtumat. Osallistujia ei tainnut tulla, ainakaan tuloksia ei koskaan julkaistu.

Vuoden 1993 *Sukuviestiin* Leo Räihä oli laatinut perusteellisen katsauksen Räihä-nimen esiintymisestä paikannimissä ja kirjallisuudessa. Linkki paikannimiin löytyy nykyään sukuseuran verkkosivujen etusivulta. Kaunokirjallisuutta puolestaan on jäljitetty lisää *Sukuviestin* numeroissa 2023-1 ja 2023-2.

Räihän suku on levinnyt laajalle myös ulkomaille. *Sukuviesti* on julkaissut ulkomaan terveisiä monessa numerossa, ensimmäisen kerran jo 1989, jolloin Aino Hill (o.s. Naatti) lähetti tervehdyksen Kanadasta. Vuonna 2001 *Sukuviestissä* oli uutinen, jonka mukaan Aino oli täyttänyt Ontariossa 100 vuotta. Aino eli lopulta 101-vuotiaaksi.

Vuoden 2009 lehdessä Antti-Jussi Räihä kirjoitti Yhdysvaltoihin muuttaneen venesheriffi Ron (Rauno) Räihän vierailusta Suomessa. Kuulumisia Kiinasta kertoivat parissakin lehdessä veljekset Timo ja Heimo Räihä, jotka asuivat perheineen useamman vuoden Sichuanissa ja Pekingissä. Vuonna 2011 Olavi Räihä lähetti lehteen kirjoituksen Västeråsista. Seuran varapuheenjohtaja Irma Tarvainen kirjoitti toiminnastaan kuukauden ajan fysioterapeuttina Tansaniassa. Myös Saksasta on saatu terveisiä siellä asuivilta Räihiltä.

Erityisen vilkasta on ollut yhteydenpito Räihien Amerikan serkkujen kanssa. Vierailuja on tehty puolin ja toisin ja niistä on kerrottu *Sukuviestissä*.

Seuran lehden otsikko on elänyt vuosien mittaan. Aluksi nimenä oli Räihän sukuviesti. Vasemmassa yläkulmassa oli eräänlainen logo R.S. Vuonna 1992 otsikoksi muuttui Räihän suku. Logona olivat kirjaimet R ja S vaakunakilven sisällä. Vuoden 1998 joulunumerossa nimeksi tuli Sukuviesti, ja teksti Räihän suku oli siirtynyt osaksi uutta logoa. Vuonna 2008 hallitus pohti lehden nimen vaihtamista ja pyysi jäseniltä ehdotuksia. Parhaaksi vaihtoehdoksi todettiin kuitenkin se, että jatketaan entisellä nimellä. Näin mentiin aina vuoteen 2014, jolloin uudistunut logo täydensi kannessa nimeä Sukuviesti.

Seuraavassa kuvina lehden otsikoiden kehitys vuosien mittaan.

RS 2/89 RÄIHÄN
RY. SUKUVIESTI

Sukuviestiä on toimitettu kollektiivisesti joko hallituksen tai erityisen toimituskunnan voimin. Keskeinen rooli on ollut puheenjohtajalla. Muutama kertaan lehdelle on nimetty erityinen toimittaja. Siinä tehtävässä ovat toimineet ainakin Yrjö Welling ja Mika Rähä.

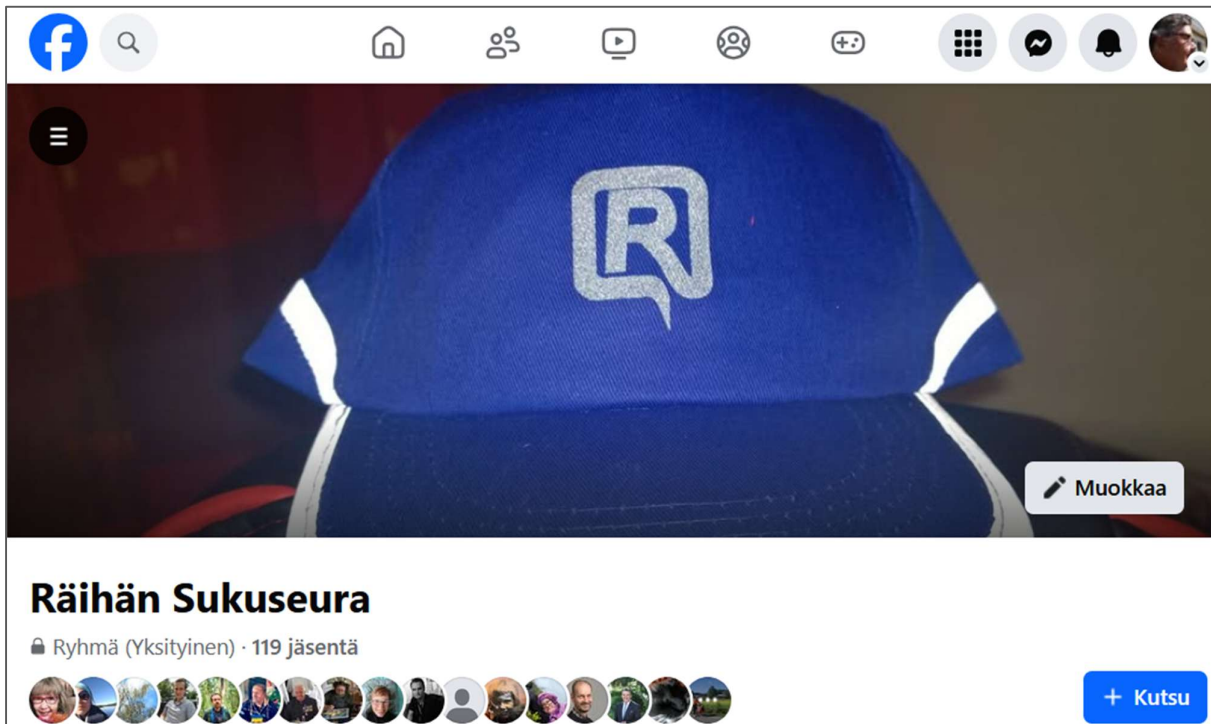
Lehden elinvoimalle olennaista ovat jäsenistöltä saadut kirjoitukset. Välillä saanti on ollut niukkaa, niin että jonakin vuonna lehti on jäänyt kokonaan ilmestymättä, toiste taas lehti kutistui ohuehkoksi

tiedotteeksi. 46 lehden numeroa on silti jo tallessa lehden arkistossa ja jäsenten luettavissa seuran verkkosivuilta.

Verkkosivut ja Facebook

Lehden lisäksi seura viestii verkkosivuillaan osoitteessa www.raihat.fi. Sivut otettiin käyttöön vuonna 2010. Sivuja on kehittänyt Matti Räihä. Verkkosivuilla on yleinen, avoin osio, ja vain jäsenille tarkoitetut jäsensivut. Sivusto uudistettiin ja siirrettiin uudelle Yhdistysavaimen tarjoamalle alustalle vuonna 2016. Palvelu tarjoaa nykyisin ylläpitäjille myös jäsenrekisterin hallinnan ja mahdollisuuden tiedotteiden ja jäsenlaskujen lähettämiseen.

Räihän sukuseuran Facebook-ryhmä avattiin vuonna 2013. Ryhmä on yksityinen eli edellyttää kutsua joltakulta siihen jo kuuluvalta. Ryhmä on toiminut välillä vilkkaastikin, välillä harvakseltaan.

Seuran tunnukset

Vuonna 1992 hallitus päätti käynnistää seuran vaakunan suunnittelun. Taidemaalari Aino Vuori (hänkin Räihän sukua) lupautui luonnostelevaan ensin eri vaihtoehtoja seuran valittavaksi.

Vaakunaluonnoksista pyydettiin asiantuntijalausunto Inka Valliojalta, joka oli graafinen suunnittelija ja Suomen Heraldisen Seuran jäsen. Hän piti luonnosten perusideaa, elämänpuuta, perin tavallisena, yleispätevänä ja maailmanlaajuisena. Hän peräänkuulutti nimenomaan Räihiin tavalla tai toisella liittyvää suunnitelmaa. Tämän lausunnon perusteella vaakunan suunnittelua päätettiin jatkaa uudelta pohjalta.

Vaakuna-ajatus haudattiin lopulta vuonna 1998. Silloin seuralle vahvistettiin uusi logo. Logossa oli aatra-aihe, jossa kirjaimet R ja S ja teksti Räihän suku. Wikipedian mukaan aatra on savolainen nimitys käytöstä pois jääneelle, itäeurooppalaista alkuperää olevalle, maanmuokkaukseen käytetylle auralle. Välineen karjalainen nimitys on atra. Aatraa käytettiin 1900-luvun alkupuoliskolla Suomessakin, sillä varsinkin Itä-Suomen kevyet ja kiviset maat olivat sopivia kohteita aattran käytölle.

Vuonna 2013 logo uusittiin. Uusi hallitus valitsi seuran logoksi tyylitellyn R-kirjaimen. Se on edelleen käytössä. Logoa päätettiin käyttää seuran tuotteissa, ensimmäisenä T-paidassa, jota tässä esittelee seuran vuoden 2014 hallitus.

Hallitus vuonna 2014, vasemmalta oikealle:

Matti Räihä, Esko Räihä, Saila Räihä, Annikki Matthan, Osmo Räihä, Anna-Liisa Räihä ja Kaija Naatti.

Logon suunnitteli Matti Räihä, joka kertoi R-kirjainta inspiroineen R-alkuiset sanat

- riehakas, railakas, reilu, rehti
- rikas (erityisesti Räihien määrä)
- rakkaus kotia ja isänmaata kohtaan
- royal
- respect
- rendezvous

Matin mukaan logon muoto edustaa sitä, mistä olemme lähteneet, kiertäneet maailmaa ja saapuneet lopulta Räihien kohtauspaikkaan. Sukuseura voi edustaa eräänlaista kohtauspaikkaa. Logon kärki osoittaa myös itseemme. Viimeinen silaus on sininen väri, joka edustaa Suomea. Logon yhteydessä näki päivänvalon myös seuran uusi tunnuslause ”Ambitur, convenitur” eli ympäri mennään, yhteen tullaan.

Yhteydet muihin seuroihin

Karjalan Liiton sukuseuratoimikunta kokoontui 7.2.1987. Kokoukseen osallistui Eero Hatakka. Toimikunnan tarkoituksena oli edistää karjalaisten sukuseurojen perustamista ja niiden toiminnan kehittämistä sekä säilyttää karjalaista kulttuuriperintöä seuraaville sukupolville. Työvaliokuntaan valittiin Eila Räihä, Räihän sukuseuran silloinen puheenjohtaja.

Sukuseuran hallitus kokoontui 14.3.1987 Lahdessa. Kokous päätti liittää seuran Karjalan Liiton jäseneksi. Se oli järjestyksessä viides Karjalan Liittoon liittynyt sukuseura. Räihän sukuseura pysyi Karjalan Liiton jäsenenä, kunnes muutama vuosi sitten jäsenyydestä luovuttiin monestakin syystä. Räihän sukuseuraan kuuluvilla on juuria muuallakin kuin Karjalassa, Karjalan Liiton jäsenmaksujen hyvityskäytäntö sukuseuralle oli hieman hankala, ja henkilöjäsenten kautta (joita Karjalan Liittoon edelleen Räihän sukuseuran jäsenistöstä kuuluu) seura saa samat edut.

Vantaan sukututkijat järjestää vuosittain Kuulutko sukuuni -tapahtumaa. Siinä on Räihän sukuseurallakin ollut ajoittain edustuksensa. Vuoden 1999 tapahtuman esitelmistä raportoi Saira Räihä seuraavan vuoden *Sukuviestissä*. Myös vuonna 2002 oltiin mukana.

Seuran tuotteet

Sukuseuran oma postimerkki ilmestyi vuonna 2007 ja sitä saattoi tilata seuran kautta. Merkissä oli seuran logon lisäksi Aino Vuoren (o.s. Räihä) ottama kaunis kuva Viannankosken rannalta yhteen kietoutuneista koivusta ja männystä.

Viannankosken historiasta kertovassa DVD:ssä Unto ja Mikko Räihä muistelivat Viannankoskea, vuosisataista vilja-aittaa. Hannu Räisäsen elokuva kertoo etenkin siiankalastuksesta liippaamalla Viannankoskella. DVD:tä myytiin seuran kautta. Sittemmin tekniikka on kehittynyt ja nyt video on katsottavissa YouTuben kautta:

<https://youtu.be/nmbn3qThR2M>

Jäsenille on tapaamisissa jaettu mm. seuran tunnuksilla varustettuja kyniä ja pinssejä.

Matti Räihä ryhtyi kokoamaan Räihien eri haarojen sukupuita. Vuonna 2016 kasassa oli 11 sukupuuta, seuraavana vuonna 14, ja vuonna 2019 jo 16. Puiden tulosteita voi ostaa seuralta. Nykyään muutama sukupuutulos myydään vuodessa, useimmiten pdf-versiona. Tässä luettelo Räihien sukuhaaroista ja kunkin haaran vanhin nimeltä tiedossa oleva henkilö. Jos tarkka syntymäaika ei ole tiedossa, arvio perustuu yleensä lasten syntymäaikoihin. Silloin on arvioitu, että isä syntyi 20-30 vuotta aiemmin.

Sukuhaara

Kantaisä

Elinvuodet

Petäjaveden Räihät	Antti Antinpoika Räihä	s. noin 1580
Iin Räihät	Erich Räihä	s. noin 1600
Iin Räihät II	Jöran Räihä	s. noin 1600
Viitasaaren Räihät	Eskell Räihä	s. noin 1620
Sahalahden Räihät	Simon Räihä	s. noin 1620
Someron Räihät	Thomas Räihä	s. noin 1620
Kirvun Räihät	Jonas Hendr.son Räihä	s. ennen 1640
Tohmajärven Räihät	Maria Räihä	1688 — 1732
Niemismäen Räihät	Johan Räihä	1694 — 1777
Nuijamaan Räihät	Yrjö Laurinpoika Räihä	1694 — 1756
Ruokolahden Räihät	Pehr Räihä	s. noin 1700
Tervolan Räihät II	Jakob Räihä	s. noin 1700
Tervolan Räihät I	Pehr Pehrson Räihä	s. noin 1750
Rakkolanjoen Räihät	Thomas Räihä	s. noin 1770
Uhtuan Räihät	Sergei Jeremejev	s. noin 1810
Tervolan Räihät III	Olli (Olof) Juhonpoika Räihä e. Junna	s. 1822

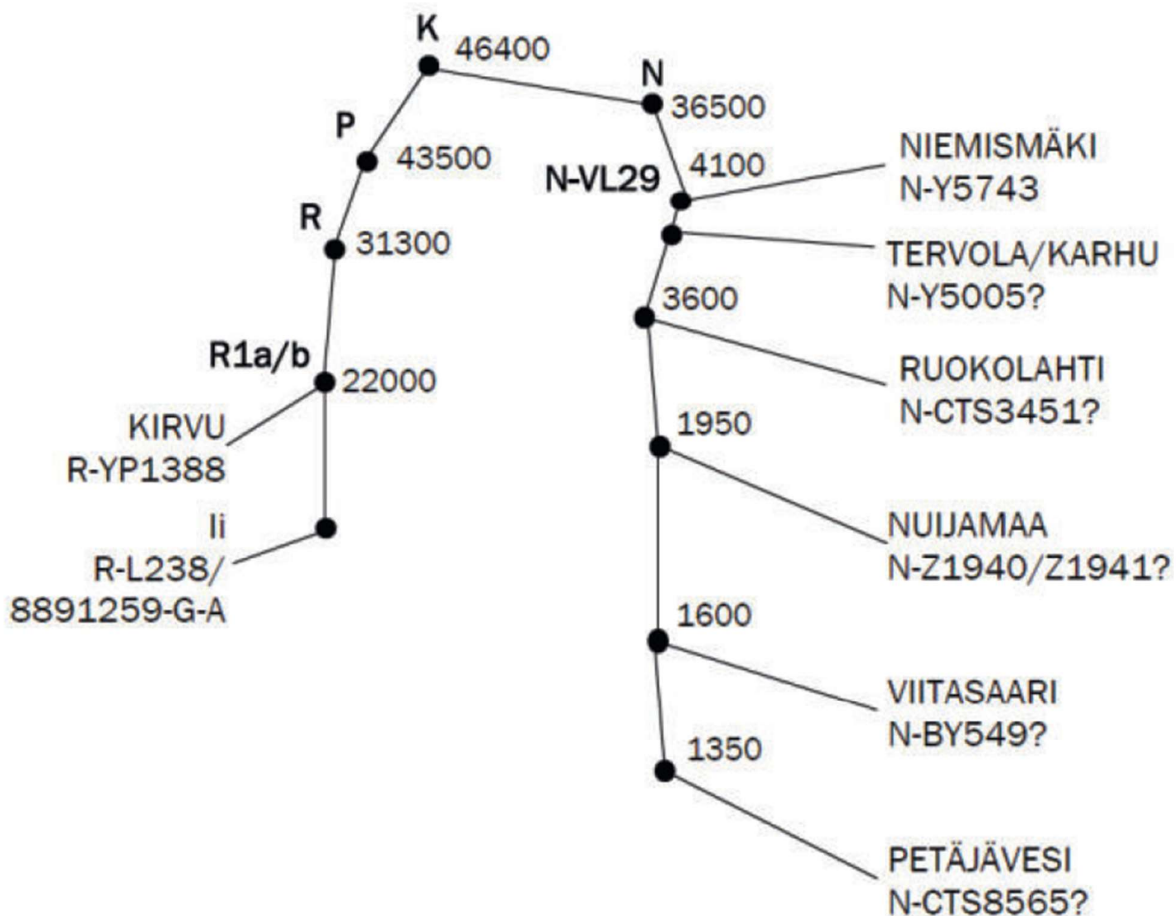
Sukututkimus

Seura pyrki ohjeistamaan jäseniään sukututkimuksen tekemisessä. Vuonna 2001 sukuseuran edustaja oli osallistunut Turun yliopiston järjestämälle kurssille elämäkertojen ja tarinoiden kirjoittamisesta. Kurssin anti kerrottiin tiivistetyksi *Sukuviestissä*. Lehdessä julkaistiin myös haastattelukaavio sukututkimuksen avuksi.

Sukuviestin ensimmäisessä numerossa vuonna 2009 Matti Räihä kertoi aloittamastaan sukututkimuksesta. Sittemminhän Matin toimittamat eri sukuhaarojen sukupuut ovat muodostuneet Räihien suvun keskeiseksi tietolähteeksi, jotka ovat ostettavissa seuran kautta.

2010-luvulla seura on panostanut voimakkaasti DNA-tutkimukseen selvittääkseen eri osista tulleiden Räihien sukulaisuutta. Osmo Räihä kirjoitti DNA-tutkimuksistaan 2010-luvun alun lehdissä. Osmo aprikoi *Sukuviestissä* sitä, mistä Räihät ovat lähtöisin. Yksi usein esitetty näkemys on, että kantaisät kuuluvat saksalaiseen Reiher- tai Reijer-kauppiassukuun. Osmo kertoi Berliinistä ostamastaan kirjasta, joka selvittää Reiher-nimen alkuperää. Yhteys Räihiin jää kuitenkin varmistamatta, ja Osmo kannustikin mahdollisimman monia tekemään DNA-testin yhteyksien selvittämiseksi.

Vuoden 2014 *Sukuviestissä* Matti Räihä avasi artikkeleissaan kahden Räihien päähaplon, R-haplon ja N-haplon, alkujuuria ja sukuhaarojen kulkeutumista lopulta Suomeen.

Kysymysmerkki haplon lopussa osoittaa loogisimman tarkennuksen. Numero pisteen vieressä kertoo arvioitun haarautumisen ajankohdan vuosina nykypäivästä taaksepäin.

Matti on myös antanut *Sukuviestissä* listan nettiosoitteita, joita voi käyttää perinteisemmän sukututkimuksen apuna.

Lopuksi voidaan palata alkuun. Seuran perustavassa kokouksessa vuonna 1985 puhetta johti Erkki Räihä. Hänellä oli tapana siteerata runoja sopivissa tilaisuuksissa. Seuraavat säkeet sopivat mitä parhaiten sukututkimusharrastukseen.

Kuka tietävi, mistä me tulemme
ja missä on matkamme määrä?
Hyvä että me sitäkin tutkimme.
Ei tutkimus ole väärä.
Mut yhden me tiedämme varmaan vaan:
Me olemme kerran nyt päällä maan
ja täällä meidän on eläminen,
miten taidamme parhaiten.

Eino Leino: Hymyilevä Apollo

Liite: Sukuseuran hallitus ja toimihenkilöt

1985

Erkki Räihä Nuijamaalta, puheenjohtaja
Eero Hatakka Mikkelistä, sihteeri
Ilmari Jäske Lappeenrannasta, rahastonhoitaja
Taimi Räihä Mäntsälästä
Marjatta Räihä Enonjoelta
Seppo Myllymäki Helsingistä
Tellervo Hatakka-Ristseppä Joutsenosta
Marjatta Räihä Kalajoelta

1986

Eila Räihä Lahdesta, puheenjohtaja
Erkki Räihä Nuijamaalta, varapuheenjohtaja
Tellervo Hatakka-Ristseppä Joutsenosta, sihteeri
Ilmari Jäske Lappeenrannasta, rahastonhoitaja
Marjatta Räihä Kalajoelta, varalla Anneli Niemi Kannuksesta
Pekka Räihä Siilinjärveltä, varalla Paavo Räihä Lapinlahdelta
Seppo Myllymäki Vantaalta, varalla Mikko Räihä Helsingistä
Maija-Liisa Häkkinen Helsingistä, varalla Irma Saarinen Lohjalta
Sirkka Väistö Helsingistä, varalla Taimi Räihä Mäntsälästä
Helli Räihä Helsingistä Keski-Suomen Räihien edustajana, varalla Veli Wakkola Helsingistä

1989

Eila Räihä Lahdesta, puheenjohtaja
Erkki Räihä Nuijamaalta, varapuheenjohtaja
Jaana Jäske Lappeenrannasta, sihteeri
Ilmari Jäske Lappeenrannasta, taloudenhoitaja
Sirkka Ruotsalainen Nuijamaalta, varalla Seppo Myllymäki Vantaalta
Matti Räihä Siilinjärveltä, varalla Pekka Räihä Siilinjärveltä
Kalle Räihä Lahdesta, varalla Sinikka Immonen Lahdesta
Kaarlo Karjalainen Mäntsälästä, varalla Kauko Koskilinna Mäntsälästä
Eino Räihä Helsingistä, varalla Aira Paakki Lahdesta
Hellevi Bragge Kouvola, varalla Arvo Räihä

1992

Sirkka Väistö Helsingistä, puheenjohtaja
Erkki Räihä Nuijamaalta, varapuheenjohtaja
Leo Räihä Katinalasta, taloudenhoitaja
Kaarlo Karjalainen Mäntsälästä, varalla
Sirkka Ruotsalainen Nuijamaalta
Airi Paakki Lahdesta, varalla Kauko Paakki Lahdesta
Valma Yli-Vakkuri Turusta
Eila Räihä Lahdesta
Martta Oja Hirvihaarasta, varajäsen
Aino Syrjälä Lammilta, varajäsen

Kaisla Räihä, varajäsen, sukuviestitoimikunta
Eeva Väistö, varajäsen, sukuviestitoimikunta
Seppo Myllymäki Vantaalta, varajäsen, sukuviestitoimikunnan asiantuntijajäsen

1995

Olavi Karjalainen, puheenjohtaja
Valma Yli-Vakkuri, varapuheenjohtaja
Mari Karjalainen, sihteeri
Eino Räihä, taloudenhoitaja
Eila Kaitainen, varalla Marjaana Valta
Sirkka Ruotsalainen, varalla Eeva Sutela
Yrjö Welling, varalla Ritva Granberg
Irmeli Naatti, varalla Sirkku Latvala
Maija-Liisa Häkkinen, varalla Sirkka Väistö
Kaisla Räihä, varalla Airi Paakki

1997

Eino Räihän tilalle Kaija Naatti

1998

Valma Yli-Vakkuri, puheenjohtaja
Yrjö Welling, varapuheenjohtaja
Airi Räihä, sihteeri
Kaija Naatti, taloudenhoitaja
Maija-Liisa Häkkinen
Irmeli Naatti
Saila Räihä
Irma Tarvainen
Eila Kaitanen
Mika Räihä
Unto Räihä

2001

Saila Räihä, puheenjohtaja
Yrjö Welling, varapuheenjohtaja
Kaija Naatti, taloudenhoitaja
Mika Räihä, sukurekisterin ylläpitäjä
Varma Yli-Vakkuri
Eila Kaitanen
Airi Räihä
Seppo Räihä
Matti E. Räihä

2004

Saila Räihä, puheenjohtaja
Yrjö Welling, varapuheenjohtaja
Airi Räihä, sihteeri

Kaija Naatti, taloudenhoitaja
Mika Räihä, sukurekisterin ylläpitäjä
Irma Tarvainen
Eila Kaitanen
Seppo Räihä

2007

Saila Räihä, puheenjohtaja
Mikko Räihä, varapuheenjohtaja
Airi Räihä, sihteeri
Kaija Naatti, taloudenhoitaja
Mika Räihä, sukurekisterin ylläpitäjä
Irma Tarvainen
Eeva Kulmanen

2008

Saila Räihä, puheenjohtaja
Irma Tarvainen, varapuheenjohtaja
Kaija Naatti, taloudenhoitaja
Mika Räihä, sukurekisterin ylläpitäjä
Eeva Kulmanen
Juha Räihä
Pekka Räihä

2010

Saila Räihä, puheenjohtaja
Irma Tarvainen, varapuheenjohtaja
Kaija Naatti, taloudenhoitaja
Mika Räihä, sukurekisterin ylläpitäjä
Eeva Kulmanen
Annikki Matthan
Pekka Räihä
Osmo Räihä

2013

Osmo Räihä, puheenjohtaja
Saila Räihä, varapuheenjohtaja
Kaija Naatti, taloudenhoitaja
Matti Räihä
Anna-Riitta Räihä
Annikki Matthan
Esko Räihä
Marko Räihä
Tarja Räihä

2016

Osmo Räihä, puheenjohtaja
Saila Räihä, varapuheenjohtaja
Kaija Naatti, taloudenhoitaja
Matti Räihä
Esko Räihä
Pekka Räihä

2019

Osmo Räihä, puheenjohtaja
Ritva Nummela, varapuheenjohtaja
Juhani Räihä
Kari-Jouko Räihä
Kim Räihä
Saila Räihä

2022

Kari-Jouko Räihä, puheenjohtaja
Matti Räihä, varapuheenjohtaja
Osmo Räihä
Ritva Nummela
Juhani Räihä
Kim Räihä
Saila Räihä